

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: Udrag fra VALGDAGEN I KJERTEMINDE

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "N. F. S. Grundtvigs udvalgte Skrifter", i Grundtvig, N. F. S.: *N. F. S. Grundtvigs udvalgte Skrifter*, Gyldendalske Boghandel, 1904-1909, s. 71.
Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-grundtvig10val-shoot-idm139947087567712/facsimile.pdf> (tilgået 30. april 2024)

Anvendt udgave: N. F. S. Grundtvigs udvalgte Skrifter

Valgdagen i Kjerteminde

sorg, alt er smukt anlagt baade til Lystvandring og Forsamling, og her lod da Modersmaalet paa Taler-Stolen til henved Soel-Nedgang for mangfoldige aabne Øren, ikke blot fra vore studeerte Munde, men ogsaa fra ustudeerte Munde, som netop i Fyen klarlig beviser, at Modersmaalet, naar det kun i bedre Mening end hidindtil faaet Lov at skjøtte sig selv, vil give de studeerte Herrer meget meer at tænke paa og tale om, end de har givet Folket.

Hermed endtes den sommerlange Dag, og Natten brugde jeg naturligviis til at sove i, men hørte om Morgenens, at Ungdommen havde brugt den til at dandse i, under aaben Himmel til Soel stod op, og da Fyen ventelig endnu, som i de gamle Skjaldes Tid, er »faure Pigers Land«, saa har Valg-Festen vist endt endnu gladere end den begyndte.

Hvad der nu ved denne Leilighed blev givet til bedste af alle de Danske Munde, der var i Bevægelse, det vilde ikke blot falde vidtløftigt at beskrive, men det lader sig, trods alle de Lærdes Forsikkringer, slet ikke afskrive, af den jævne Grund, at ligesom et Ord er et Ord og en Mand er en Mand, saaledes er et Bogstav ogsaa et Bogstav og en Pen er en Pen, og bliver aldrig i Evighed enten til levende Ord eller levende Mennesker, saa det er kun Retningen, der lader sig beskrive, og Øiemødet, der lader sig pege paa med Pennen.

Retningen i alle Talerne var nu aabenbar til »Danskhed, Frihed og Dygtighed«, som jeg med eenstemmigt Bifald erklærede for det Løsen, der skulde gjøre alle Dannemænd kiendelige og gavnlige for hverandre og Fædernelandet i det Hele, og af denne Retning udspringer nødvendig det Øiemød at sætte saameget Liv som mueligt i denne »Danskhed, Frihed og Dygtighed«, og at udbrede saameget Lys derover som mueligt, saa det Danske Folk kan blive lystevende og Folke-Livet blive lysende derefter.

Saaledes i det hele, men hvad jeg, med god Gienlyd, yttrede om min Rigsdags-Færd, om den forventede Fælles-Forfatning og om Fædernelandets Stilling for Øieblikket, vil jeg saa meget mindre lægge Dølgemaal paa, som jeg ønskede, det maatte gienlyde baade paa Rigsdagen og hele Danmark over.

Ærligt forsikkrede jeg da, at det skulde være ligesaa langt fra mig, som det kunde være fra Nogen i min Valgkreds, at sætte mig imod en Fælles-Forfatning, hvorunder jeg turde troe, vi kunde beholde vore umistelige, ved Grundloven